[79] بارالـها ! رحم كن زمين خوردنم را هنگام مرگ وفراق دوستان، وتنهائيم را هنگام جای گرفتن در قبر، غربتم را در روز قيامت، ونيازم را در آن هنگام كه برای حسابرسی در پيشگاهت قرار می گيرم. خداوندا ! از آتش به تو پناه می برم، پناهم ده، بارالـها از آتش از تو نجات می خواهم، نجاتم ده، پروردگارا از هراس آتش بتو روی می آورم، مرا از آتش دور دار، خداوندا با بيچارگی از تو رحمت می طلبم مرا از رحمت خود مأيوس مفرما. پروردگارا ! در برابر نادانيهای خود از تو طلب بخشش دارم، مرا مورد بخشش خود قرار ده، خداوندا خواسته ام مرا در مقابل تو برای طلب حاجت قرار داد، پس مرا مأيوس نكن، أي بزرگوار وصاحب نعمتها واحسان ودر گذشتن از خطاها، مولای من ! أي نيكوكار وای مهربان، در بين زاری كنندگان دعايم را اجابت فرما، ودر ميان فرياد زنان اشكم را مورد رحمت خود قرار ده، وآسايشم را هنگام ملاقاتت، در زمانيكه از اين دنيا خارج می شوم، مقرر مفرما. أي نهايت اميد اميدواران ! در ميان مردگان عيبم را بپوشان، وآنگاه كه به تنهايی در ميان قبر قرار می گيرم بر من لطف نما، بدرستيكه تو آرزوی من، وجايگاه ابراز خواسته هايم، ودانا به حاجتهايم هستی. أي برآورنده حاجتها، خواسته هايم را برآور، شكايتم بسوی توست، وتو ياور واميد من هستی، از گناهانم بسوی تو می گريزم، مرا بپذير، واز عدالـتت